

6] לפי שהגלה את ישראל שמתעלה ליונה עמו זה כבוד כבוד הקדוש פי' מתעלה פי' ובענין פרק גו' ד' א"ח בגירא פי' כפשוטו ו' ו' טהורין קרי' פי' ש"ש. ד' ולמלא קודם שמתעלה להם נפשו ראש של א"תו כי ד' א"ח שפלה מפר לא בניו. כי כ"כ חספוס מניח יג' ד"ה שלל. ט' מ"ה: ד' בחמת מק' ו' נפשו מ"ד דבמות סבא התיי"ט על מ"ש חו"ט דהבא דמפרישת ג"ק דעירובין אכל לא מלאמי שם כלום עכ"ל נראה שלל היה לפיו מה שדפוס שם בחספוס דעירובין ו' ד"ה טען שורה מ"ד כ"ש חו"ט כ"י ויחיה כמה בני א"ח וכו' פי' ש"ש חו"ט חו"ט ב"ק נא. ד"ה נעבר וחו"ט ויחיה ק"פ. ד"ה ודלמא דבמות' חולין מ"ב ד"ה וא"ר יחיה ויחפוט כדמות ל' ד"ה מ"ד.

הנהרות הגר"א
א] נב' אונקלוס דבריו אונקלוס כ' ד' חתום דלמרישעם ה"ה סי' ע"ב.

לעני רש"י
קולדו"ר [קולדו"ר]. ספנות רודני"א [אונקלוס]. טוני"ת.

מוסף רש"י
כיון דרש דש. לטון מרגל ומיניה כדו.

איברא מלכא את. מלך' אתה עמך להיות: וביה א"ריו ממנו ומושלנו מקרבו י"א. אלמא א"ריו הוא מושל: לבנון זה ב"ס המקדש. שמלכין עונותיהן של ישראל: כדון עליה. דכון ולהוט אחריה: אין שוכרין את הפזים. כ"י ש"לך לו הדקון. כך היה לכם להשמיט חומת העיר ולשורפה כחש כדי להשליך אוחן כריו ממוכה: ותיסא שפנין לה. כך היינו מפזים אולי נוכל להם ולהזיזם ממנה וזהו העיר קיימת ושלם עמך: פריספא. שלח: לא נפיק. שמהשו אכרי משמחת השמועה: ורוח נכאס סיבא גרס. וכאשר מלכה רוחך מחמת השונא מיכא העלם ש"ך: טן לי יכנה. שלל תמרינה ולא מהרוד חכמיה: ושוי"א ד"כ נגלי"א. משפחת הנשיא שלל מהרגם שלל מלכה שלטנות בית דוד: ואסו"א. רופאים מן לי מאש"ך שרפאו את רבי זדוק שלל היה יכול לנלוט אולל לפי שמתקצרו מעיו בתעמיטו: והוא סבר. רבן יוחנן סבר: כולי ה"ו. דלישנא לירושלים לא עבדי ליה ואשמחא דלפי' הגלה פורתא לא עבדי הלכך צנינא מיניה ה"ה דמיהו הגלה פורתא: מי"א דסא"ר. מ"ס שטוריו דהס סובין: מי"א דסיוקא. סובין גסין וקמת מעורב בהן: שאנו זוריק כקרב מועדין. דבית שאחא ממועדו כו: שמו אסוסס אסוסס. אמרו שקיימניהון סימן. דס זה של מי הוא א"ס לא שפרינו את עלמנו: עלמנו. כינו כלפי מעלה: חסין. מתאסף: כמין גרסו"ני. סל גדול שפזים סו יין מנת לבור וקורין קולדו"ר: וישכמו צעיר א"ס רן ע"ש. הגזורה הא"ת שחמס רואין: מי"א דמישמין. טעמון ממוס של ישראל: נחשו"ל. רות טעניה: סיפרא. נחל קישון גרפס: מעלנא. סה להכניס מאכל: מפקא. מולא דרך בית הרעי: ארופסא. קורנס: איש"סי. אומו יחוש מלנק מפני קול הקורנס: כיון דדש דש. משהרגיל הימנו ולמד כקול הקורנס הכיר בו ולא הינו יקורו: לפור דבור. רודני"א: כנני"א. אוב: במ"א

איברא מלכא את. מלך' אתה עמך להיות: וביה א"ריו ממנו ומושלנו מקרבו י"א. אלמא א"ריו הוא מושל: לבנון זה ב"ס המקדש. שמלכין עונותיהן של ישראל: כדון עליה. דכון ולהוט אחריה: אין שוכרין את הפזים. כ"י ש"לך לו הדקון. כך היה לכם להשמיט חומת העיר ולשורפה כחש כדי להשליך אוחן כריו ממוכה: ותיסא שפנין לה. כך היינו מפזים אולי נוכל להם ולהזיזם ממנה וזהו העיר קיימת ושלם עמך: פריספא. שלח: לא נפיק. שמהשו אכרי משמחת השמועה: ורוח נכאס סיבא גרס. וכאשר מלכה רוחך מחמת השונא מיכא העלם ש"ך: טן לי יכנה. שלל תמרינה ולא מהרוד חכמיה: ושוי"א ד"כ נגלי"א. משפחת הנשיא שלל מהרגם שלל מלכה שלטנות בית דוד: ואסו"א. רופאים מן לי מאש"ך שרפאו את רבי זדוק שלל היה יכול לנלוט אולל לפי שמתקצרו מעיו בתעמיטו: והוא סבר. רבן יוחנן סבר: כולי ה"ו. דלישנא לירושלים לא עבדי ליה ואשמחא דלפי' הגלה פורתא לא עבדי הלכך צנינא מיניה ה"ה דמיהו הגלה פורתא: מי"א דסא"ר. מ"ס שטוריו דהס סובין: מי"א דסיוקא. סובין גסין וקמת מעורב בהן: שאנו זוריק כקרב מועדין. דבית שאחא ממועדו כו: שמו אסוסס אסוסס. אמרו שקיימניהון סימן. דס זה של מי הוא א"ס לא שפרינו את עלמנו: עלמנו. כינו כלפי מעלה: חסין. מתאסף: כמין גרסו"ני. סל גדול שפזים סו יין מנת לבור וקורין קולדו"ר: וישכמו צעיר א"ס רן ע"ש. הגזורה הא"ת שחמס רואין: מי"א דמישמין. טעמון ממוס של ישראל: נחשו"ל. רות טעניה: סיפרא. נחל קישון גרפס: מעלנא. סה להכניס מאכל: מפקא. מולא דרך בית הרעי: ארופסא. קורנס: איש"סי. אומו יחוש מלנק מפני קול הקורנס: כיון דדש דש. משהרגיל הימנו ולמד כקול הקורנס הכיר בו ולא הינו יקורו: לפור דבור. רודני"א: כנני"א. אוב: במ"א

איברא מלכא את. מלך' אתה עמך להיות: וביה א"ריו ממנו ומושלנו מקרבו י"א. אלמא א"ריו הוא מושל: לבנון זה ב"ס המקדש. שמלכין עונותיהן של ישראל: כדון עליה. דכון ולהוט אחריה: אין שוכרין את הפזים. כ"י ש"לך לו הדקון. כך היה לכם להשמיט חומת העיר ולשורפה כחש כדי להשליך אוחן כריו ממוכה: ותיסא שפנין לה. כך היינו מפזים אולי נוכל להם ולהזיזם ממנה וזהו העיר קיימת ושלם עמך: פריספא. שלח: לא נפיק. שמהשו אכרי משמחת השמועה: ורוח נכאס סיבא גרס. וכאשר מלכה רוחך מחמת השונא מיכא העלם ש"ך: טן לי יכנה. שלל תמרינה ולא מהרוד חכמיה: ושוי"א ד"כ נגלי"א. משפחת הנשיא שלל מהרגם שלל מלכה שלטנות בית דוד: ואסו"א. רופאים מן לי מאש"ך שרפאו את רבי זדוק שלל היה יכול לנלוט אולל לפי שמתקצרו מעיו בתעמיטו: והוא סבר. רבן יוחנן סבר: כולי ה"ו. דלישנא לירושלים לא עבדי ליה ואשמחא דלפי' הגלה פורתא לא עבדי הלכך צנינא מיניה ה"ה דמיהו הגלה פורתא: מי"א דסא"ר. מ"ס שטוריו דהס סובין: מי"א דסיוקא. סובין גסין וקמת מעורב בהן: שאנו זוריק כקרב מועדין. דבית שאחא ממועדו כו: שמו אסוסס אסוסס. אמרו שקיימניהון סימן. דס זה של מי הוא א"ס לא שפרינו את עלמנו: עלמנו. כינו כלפי מעלה: חסין. מתאסף: כמין גרסו"ני. סל גדול שפזים סו יין מנת לבור וקורין קולדו"ר: וישכמו צעיר א"ס רן ע"ש. הגזורה הא"ת שחמס רואין: מי"א דמישמין. טעמון ממוס של ישראל: נחשו"ל. רות טעניה: סיפרא. נחל קישון גרפס: מעלנא. סה להכניס מאכל: מפקא. מולא דרך בית הרעי: ארופסא. קורנס: איש"סי. אומו יחוש מלנק מפני קול הקורנס: כיון דדש דש. משהרגיל הימנו ולמד כקול הקורנס הכיר בו ולא הינו יקורו: לפור דבור. רודני"א: כנני"א. אוב: במ"א

1. ונפק סבבי העיר בקרול והלבנון בארץ יפול: ישיעוהו י' 2. תהא ארירו טעו ומשלו טקרו ו' 3. והקרבתי ונגש אלי כי מי הוא זה קרב את לבו לנפש אלי נאם י' י' יהיו לו כא 3. אעקרה נא ארצה את הקרן הטובה אשר בעבר הירדן והי' נחשב יתח והלבנון: דברים ג כ"ה 4. מפר אחתי כבדים וקמים יחולל משיב חקמים אחרי ודעתם יחבל: ישיעוהו מי כה 5. אגור עינים ושמח לב שמועה טובה דרשן עצי: פסלי טו ל 6. לב שטח יטב ונה הרהר נבאה היבש גרם: פסלי ז כב 7. ואמר אי אלהינו צד 8. אשא צורין כקרב מועדין שמו אותם אחות: תהלים עז ד 9. ה' אלהי בקאות מי כמון חסין י' ו' אונקלוס קיבו"ק: תהלים פט ט 10. מי מבנה כאלים ה' טו' מבנה נאדר בקש טו' תהלת עשה פלא: שמות טו י"א 11. וכן ראתי רשעים קברים וכו' ומפקוח קדוש יהלכו ויחמכו כעיר אשר פן עש גם זה קולת ח' 12. הו' צדיקה לראש ארצה שלו כי ה' דגה על רב פשיעה עלליה תהלו שכי לפי צו: איכא א א